

Wiadomość Tygodnia

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO W TORUNIU

28 października w murach Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu odbyła się uroczysta 14. inauguracja roku akademickiego. Inauguracyjnej Mszy św. przewodniczył ks. abp Bruno Forte, ordynariusz archidiecezji Chieti-Vasto, sekretarz specjalny synodu biskupów na temat rodziny.

Podczas homilii honorowy gość z Rzymu zaznaczył, jak wiele Toruń dał światu dzięki Kopernikowi. Odkrycia astronoma z Torunia były przełomowym wydarzeniem w nauce.

Ksiądz abp Bruno Forte, odwołując się do Ewangelii, podkreślał wielkie znaczenie życia w jedności z Bogiem i Kościołem.

– Proszę o łaskę życia z czterema zasadami, które dziś słowo pozwoliło nam na nowo odkryć za przykładem Apostołów, których wspominamy. Być w Kościele, na Jego służbie. Zjednoczeni w Chrystusie w mocy Ducha, w żywej relacji zasłuchania i uwielbienia wobec Boga, hojnie obdarzając innych tym, co sami darmo otrzymaliśmy – powiedział ksiądz arcybiskup.

Sekretarz specjalny synodu biskupów zwrócił się także do ludzi mediów.

– Życie chrześcijańskie albo żywi się modlitwą, albo go nie ma. To dla was przede wszystkim, tych, którzy jesteście powołani do mediów, zasada podstawowa waszej posługi. Uczeń jest wezwany do przekazywania tego, co darmo otrzymał, czyniąc całe swoje życie ofiarą i służbą miłości. Również wy, eksperci telewizji, sieci, to wszystko musi być inspirowane logiką daru – mówił kaznodzieja.

Ksiądz abp Bruno Forte życzył, aby Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej była zawsze szkołą wolności, aby zawsze służyła prawdzie. Zapewnił też o swojej modlitwie w intencji uczelni.

Na zakończenie Mszy św. głos zabrali pozostali biskupi obecni na inauguracji, a także ojciec prowincjał Janusz Sok. – Nie dajcie się pożyć tendencjom, które chcą być na pokaz, szybko odnosząc sukces. Sukcesy takie dla okłasków. Nie dajcie się pożyć tym tendencjom, ale miejcie odwagę być uczciwi! – mówił do studentów o. Janusz Sok.

LIST PRZEŁOŻONEGO GENERALNEGO REDEMPTORYSTÓW

Drodzy Przyjaciele

Z wielką radością pozdrawiam Was z okazji Inauguracji Roku Akademickiego w WSKSiM. Dziękuję Ojcu Rektorowi, mojemu drogiemu Współbratu Ojcu Zdzisławowi Klafce, za poinformowanie mnie o tym wydarzeniu oraz za braterską bliskość. Życząc przyjemnego i owocnego podjęcia zadań stojących w roku akademickim, dziękuję zarazem wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób, przyczyniają się do dobrego funkcjonowania życia akademickiego w WSKSiM – w szczególności sposób studentom i profesorom.

Ta uczelnia odgrywa szczególną rolę pośród uczelni wyższych o wysokim poziomie gdyż jej działalność dydaktyczna realizowana jest według bardzo spójnego planu kulturowego i społecznego, na rzecz ludzkiego i chrześcijańskiego rozwoju społeczeństwa. Ewangelia jest przekazem dobrej nowiny dla wszystkich osób i mediów, które promują istotne wartości rodziny, a szczególnie dla ludzi naszych czasów.

Pragnę Was wszystkich pozdrowić w imię Pana Jezusa Chrystusa, naszego Odkupiciela, i zapewnić o moich modlitwach, aby ten rok był bardzo pomyślny. Pragnę zauważyć, że obecność pośród Was Ekscelencji Księdza Arcybiskupa Bruno Forte, Sekretarza Specjalnego Synodu Biskupów o Rodzinie, jest wielkim bogactwem. Jego słowa z pewnością przyniosą Wam światło

Dlatego, jesteśmy wszyscy zaproszeni, aby rozpoznawać drogi rozwoju i umocnienia ewangelizacji rodzin, aby szczerze rozpoznać życie. Kieruję do Was te słowa z wielką nadzieją, gdyż bardzo pragnę, aby rozpoczęcie akademickiej działalności mogło rozbudzić we wszystkich studentach i profesorach, zaangażowanie w głoszenie Ewangelii poprzez kulturę i środki społecznego przekazu.

Michael Brehl, C.Ss.R

Inaugurację roku akademickiego WSKSiM transmitowały Radio Maryja i Telewizja Trwam

Magdalena Palembas

Za: www.wksim.edu.pl

Zarówno homilię Abpa Bruno Forte jak i pełny tekst jego wykładu inauguracyjnego Czytelnicy znajdą na www.zyciezakonne.pl

Wiadomości Krajowe

UNIwersytet Opolski UHONOROWAŁ WYBITNYCH TEOLOGÓW I LUDZI DIALOGU

O. prof. Waław Hryniewicz OMI oraz o. prof. Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv zostali kolejnymi doktorami honoris causa Uniwersytetu Opolskiego.

- Uniwersytet Opolski po raz kolejny korzysta z tego wielkiego przywileju jakim jest obdarzenie kogoś najwyższą godnością akademicką – tytułem doktora honoris causa – rozpoczął dzisiejsza uroczystość prof. Stanisław S. Nicieja, rektor UO. Z wnioskami o uhonorowanie tych dwóch wybitnych teologów i ludzi dialogu wystąpił Wydział Teologiczny, a senat uczelni jednogłośnie je przyjął.

Pierwszy z doktorów honorowych – o. prof. Waław Hryniewicz – jest wielkim ekumenistą, znawcą teologii katolickiej i prawosławnej, wieloletnim dyrektorem Instytutu Ekumenicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Wykładał w Szwajcarii, USA, Niemczech, Belgii i Francji.

- Wyróżniając o. Waława Hryniewicza senat pragnie uczcić człowieka, który dąży do partnerskiego kształtowania relacji międzykościelnych i teologii tolerancyjnej, otwartej na inność, szukającej pojednania narodów, kościołów i kultur – mówił ks. prof. dr hab. Piotr Jaskóła, laudator w przewodzie doktorskim.

- Myślałem, że w życiu emeryta to już się tylko odejmuje, a tu w Opolu to dodają. I to

jak dodają. Czuję wielką wdzięczność za tak wielkie wyróżnienie i jestem wdzięczny całemu wydziałowi i senatowi – mówił o. prof. Waław Hryniewicz.

Prof. Hryniewicz, razem z abp. Nossolem, uczestniczył także w pracach Komisji Mieszanej do Dialogu Teologicznego między Kościołem rzymskokatolickim a kościołami prawosławnymi. – Wiele się od niego nauczyłem. To rasowy człowiek dialogu – mówił o nim abp Alfons Nossol.

Abp Nossol wspominał też: Pamiętam jak raz w Monachium, kiedy dialog już miał być przerwany, bo nasza strona interpretowała wszystko bardzo jednoznacznie, o. prof. Hryniewicz wziął stronę prawosławną. Dodam, że nie znosił go w naszej komisji jeden jezuita amerykański i jak się on odzywał, to ta tamten nie wytrzymał i zaczął krzyżeć „Hryniewicz quiet!”. Ja też go czasem szczypałem, ale Hryniewicz dalej

argumentował i tak kilka razy uratował nasze dialogi.

Drugiego doktora honorowego, o. prof. Celestyna Napiórkowskiego określił z kolei jako „istotę piekielnie krytyczną i zaważną”. – Chwyta się problemów, których z góry wiadomo nie można będzie rozwiązać. Ale on usiłuje: gryzie, gryzie i czasem udaje mu się przegryźć. Teologia polska ma mu wiele do zawdzięczenia – stwierdził abp. Nossol.

Ojciec Stanisław Celestyn Napiórkowski jest franciszkaninem. Przez 40 lat pracował w KUL jako kierownik Katedry Mariologii i Katedry Teologii Dogmatycznej. Wykładał w wielu krajach Europy, a także w Kazachstanie i na Syberii. Jego dorobek obejmuje 1400 pozycji. Jego uczniem, współpracownikiem, a dziś także laudatorem w przewodzie doktorskim był ordynariusz opolski, bp Andrzej Czaja.

- W ciągu 25 lat znajomości wiele zaczerpnęłam z jego dorobku i franciszkańskiego ducha. Św. Franciszek może patrzeć spokojnie na swojego duchowego syna, bo w życiu ojca profesora nie widać próżności ani lenistwa. Laudator nie musi nic lukrować. Wystarczy, że uczciwie przypomni niektóre fragmenty biografii i dorobek – mówi bp Czaja. Za: www.oblaci.pl

IX ASYŻ W GDAŃSKU

W czwartek zakończyło się dziewiąte już spotkanie „Asyż w Gdańsku” zaplanowane w tym roku na dwa dni. Wraz z przedstawicielami Judaizmu, Islamu oraz wyznań chrześcijańskich zgromadziliśmy się na wspólnej modlitwie o pokój. Tegoroczna modlitwa odbywała się w kontekście dramatycznych konfliktów dotyczących wielu przedstawicieli wspólnot religijnych i kulturowych reprezentowanych na „Asyżu w Gdańsku”.

W środowym spotkaniu modlitewnym wziął udział Paweł Adamowicz Prezydent Miasta Gdańska oraz Hanna Zych-Cisoń Wicemarszałek Województwa Pomorskiego. W czwartek odbył się koncert muzyki żydowskiej w wykonaniu zespołu Sznirele Perele pod kierunkiem kantora gminy żydowskiej Karola Kołodzieja oraz debata na temat: „Duch w ekonomii”. Ze strony chrześcijańskiej w debacie uczestniczył O. Jan Maciejowski Prowincjał Prowincji Gdańskiej Franciszkanów, Roman Synowski Prezes i Właściciel Grupy Windhunter z żoną Kamilą. Ze strony muzułmańskiej: Prof. Selim Hazbijewicz, politolog z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego i Olgierd Hazbijewicz Przewodniczący Gminy Muzułmańskiej w Gdańsku. Ze strony żydowskiej: Jakub Szadaj, Przewodniczący Niezależnej Gminy Wyznania Mojżeszowego w RP oraz dr Daniel Szadaj, politolog mieszkający obecnie w Berlinie. Debatę poprowadził Adam Hlebowski Dyrektor „Radia Plus” w Gdańsku.

Głównym nurtem debaty była kwestia sprawiedliwego podziału dóbr oraz sposobów właściwego równoważenia różnic ekonomicznych na różnych poziomach struktury społecznej. Uczestnicy

debaty dzielili się też osobistymi doświadczeniami związku wymiaru duchowego z działalnością gospodarczą, która zdaniem wszystkich jest uwarunkowana postawami duchowymi i etycznymi. Spotkanie zakończyło się gestem wspólnego dzielenia się chlebem oraz wspólnym zwiedzaniem wystawy archeologicznej na temat historii franciszkańskiego kościoła Świętej Trójcy w Gdańsku, której

inicjatorem jest O. Tomasz Jank Gwardian Gdańskiego Klasztoru Franciszkanów. Spotkanie odbyło się pod patronatem Abpa Gdańskiego Słwoja Leszka Głódzia oraz Pawła Adamowicza Prezydenta miasta Gdańska.
Za: www.franciszkanie.gdansk.pl

KONSEKRACJA KOŚCIOŁA ZMATWYCHWSTAŃCÓW W SOSNOWCU

W niedzielę, 26 października 2014 roku, podczas uroczystej mszy św. o godz. 12:00, bp Grzegorz Kaszak, Biskup Sosnowiecki, dokonał konsekracji ołtarza i kościoła parafialnego pod wezwaniem Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Sosnowcu-Kazimierzu. Parafia ta, obchodząca w bieżącym roku jubileusz 25-lecia istnienia, była pierwotnie zarządzana przez kapłanów diecezjalnych, którzy rozpoczęli budowę kościoła.

W 1996 roku ś.p. bp Adam Śmigieński SDB powierzył tę Parafię Zgromadzeniu Zmartwychwstańców; a urząd proboszcza (i

funkcję budowniczego kościoła) pełnili o. Kazimierz Sawościanik CR oraz o. Dariusz Kujawa CR, który pełnił funkcję gospodarza uroczystości konsekracyjnej. Dziękując Panu Bogu za tę nową świątynię, gratulując naszym Współbraciom pracującym dziś w Sosnowcu: o. Dariuszowi, o. Edwardowi i o. Tomaszowi, prosimy o Boże błogosławieństwo dla wszystkich, którzy przyczynili się w jakikolwiek sposób do powstania tego kościoła i którzy będą w tym kościele oddawać Panu Bogu cześć i chwałę.

Za: www.zmartwychwstańcy.pl

BŁ. JERZY POPIEŁUSZKO PATRONEM michalickiego Centrum Edukacji Młodzieży w Górsku

17 października 2014 roku w Górsku uroczystość została otworzone Centrum Edukacji Młodzieży im. ks. Jerzego Popiełuszki w Górsku. Czerwoną wstęgę przecinana Prezydent Polski Bronisław Komorowski oraz rodzeństwo Błogosławionego: Stanisław, Józef i Teresa Popiełuszkowie.

Po otwarciu Biskup Ordynariusz poświęcił nowe Centrum Edukacji Młodzieży z udziałem byłego Prymasa Polski i Nuncjusza Apostolskiego ks. Abpa Józefa Kowalczyka, ks. Biskupa Ordynariusza Diecezji Bydgoskiej Jana Tyrawy, ks. Biskupa Ordynariusza Przełożonego Generalnego Zgromadzenia Św. Michała Archanioła, Pana Marszałka Piotra Całbeckiego oraz ministrami, posłami i przedstawicielami władz wojewódzkich, lokalnych i samorządowych z różnych regionów Polski i przedstawicielami Polonii ze Szwajcarii i USA. Otwarte zostało nowoczesne muzeum interaktywne o bł. ks. Jerzym Popiełuszcze, sala kinowo-teatralna z 110 fotelami i

zapleczem, 2 garderoby, 2 sale wykładowe, świetlica środowiskowa, atrium częściowo zadaszone oraz boisko wielofunkcyjne typu Orlik. Po poświęceniu goście nas czele z Prezydentem Polski udali się pod krzyż – pomnik do lasu – w miejsce uprowadzenia ks. J. Popiełuszki, gdzie autor melodii i słów ks. Karol Dąbrowski ośpiewał pieśń „Ojczyzna ma”. Następnie Biskup Ordynariusz odmówił modlitwę o kanonizację bł. ks. Jerzego Popiełuszki i zaproszeni goście i młodzież w uroczystej procesji udała się do kościoła parafialnego w Górsku.

W uroczystościach wzięli udział również biskupi, kapłani, 2 orkiestry, 3 chóry, około 700 harcerzy, nauczyciele, wychowawcy, dyrektorzy szkół z Gminy Zławieś Wielka, ok. 400 uczniów, a także uczniowie ze szkół katolickich z Torunia. Procesję prowadziły motocykliści (46 motocykli), następnie sztandary (ponad 50 sztandarów z różnych części Polski), Służba przy Grobie ks. Jerzego Popiełuszki z Warszawy (68 osób), Stowarzyszenie Dziennikarzy Katolickich, przedstawiciele nauki z UMK, artyści, lekarze, Straż pożarna.

Następnie pod przewodnictwem ks. Abpa Józefa Kowalczyka została odprawiona Msza św. za Ojczyznę oraz o kanonizację bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Homilie wygłosił ks. bp. Józef Szamocki. Po Mszy św. odbył się koncert w wykonaniu chóru męskiego Copernicus. Całość była transmitowana przez 3 telebimy: do sali teatralnej, do namiotu dla 750 osób, a także na nowy plac przed Centrum Edukacji Młodzieży, gdzie mają powstać 2 place zabaw dla dzieci i młodzieży.

Po koncercie przygotowany był posiłek w świetlicach, a także harcerze wydali ponad 1 300 porcji tradycyjnej grochówki z chlebem.

Centrum Edukacji Młodzieży, to żywy pomnik dla młodzieży obok miejsca uprowadzenia bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Projekt Centrum został wykonany przez projektanta Oktawiana Woźniaka, Projekt Muzeum przez Ewę Świder-Grobelny, wykonany przez firmę ZUK Leszek Piotrowski, pod nadzorem Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła: ks. Kazimierza Radzika, ks. Jerzego Sosińskiego, a opracowanie przedprojektowej koncepcji Centrum oraz Muzeum, pomysłów i realizacji sponocywało na dyrektorze CEM Ks. Pawle Nowogórskim.
Za: www.michalicy.pl

KAPITUŁA PROWINCJALNA U SIOSTR PIELĘGNIAREK III ZAKONU

„Otwarte na Ducha Świętego – odnowić radość życia Ewangelią” to temat tegorocznej XIII Kapituły Prowincjalnej, która odbyła się w dniach od 16 do 23 października 2014 roku w Prowincji Polskiej Zgromadzenia Sióstr Pielęgniarek Trzeciego Zakonu Regularnego św. Franciszka z siedzibą w Ołdrzychowicach Kłodzkich (woj. dolnośląskie).

Uroczystej Eucharystii rozpoczynającej ten ważny dla prowincji czas przewodniczył o. Jacek Kiciński CMF, który był jednocześnie moderatorem Kapituły.

Przełożona prowincjalna s.M. Daria Krawczyk rozpoczęła Kapitułę słowami: „Pragniemy, by czas Kapituły ożywił w nas entuzjizm wiary, entuzjizm spotkania z Jezusem i pragnienie posiadania Ducha Świętego,

entuzjizm czynienia dobra i przenikania wszystkiego duchem Ewangelii. Kapituła Prowincjalna to ważne wydarzenie duchowe w naszej Polskiej Prowincji. To czas działania Pana w naszych myślach, sercu, czynach każdej z nas”.

Podczas Kapituły Wyborczej wybrany został nowy zarząd prowincji. Posługę przełożonej prowincjalnej pełnić będzie otdąd s.M. Bonita Miozga, wikarii prowincjalnej – s.M. Daria Krawczyk oraz radnych prowincjalnych: s.M. Aleksandra Kapica, s.M. Hilarys Zawadka i s.M. Eufemia Turkiewicz.

SYMPOZJUM O ŚW. TERESIE W POZNANIU

W ramach obchodów Jubileuszu 500 lecia narodzin św. Teresy od Jezusa Warszawska Prowincja Karmelitów Bosych już po raz kolejny w dniach 16 – 18 października 2014 roku zorganizowała sympozjum poświęcone osobie świętej i jej doktrynie duchowej.

Tym razem sympozjum zatytułowane „św. Teresa od Jezusa – mistrzyni korespondencji”, było poświęcone korespondencji świętej.

Pierwszego dnia refleksja dotyczyła zagadnienia komunikacji dziś i w XVI wieku. Następne dwa kolejne dni były okazją do zgłębiania przewodnich tematów listów św. Teresy: wierności w przyjaźni i troski o rodzinę. Konferencje i wystąpienia były ubogacane śpiewem pieśni hiszpańskich. Każdy dzień spotkań zakończył się dyskusją z prelegentami.

Trzy dni spotkań połączone w konferencjami zaproszonych specjalistów: ks. prof. Andrzeja Draguły, s. Lidii Wrony CM, Marcina Gajdy, prof. Andrzeja Urbaniaka, a także o. Julio Almansa OCD, o. Wojciecha Ciaka OCD i o. Krzysztofa Pawłowskiego OCD pozwoliły licznym uczestnikom sympozjum zapoznać się z przedstawionymi tematami w oparciu o liczną korespondencję świętej, a także kształtować

dzisiaj swoją zdolność do komunikowania się z innymi w duchu chrześcijańskim.

Wygłoszone konferencje będą opublikowane w ramach serii wydawniczej *Biblioteki Zeszytów Karmelitańskich* wydawnictwa Flos Carmeli.
O. Jakub Kamiński ocd

25. LAT OBECNOŚCI KLARETYNÓW W ŁODZI

Wspólnota klaretynska w Łodzi obchodziła potrójną uroczystość z okazji swojej rocznicy. Obchody rozpoczęły się 28 września, ponieważ wspólnota i parafia została utworzona tego dnia 25 lat wcześniej; tego wieczoru Eucharystii przewodniczył i wygłosił kazanie pierwszy proboszcz parafii – o. Jan Opala CMF. Po Mszy otworzył wystawę ukazującą 25 historii parafii.

Następnego dnia Mszy przewodniczył o. Krzysztof Gierat, Prowincjał; razem z nim koncelebrowało ponad 30 kapłanów za-

konnych i diecezjalnych. W czasie homilii powiedział „Chrześcjanin nigdy nie powinien zapomnieć słowa ‘świętość’”.

To wydarzenie było transmitowane w Polsce i za granicą przez Radio Maryja i TV Trwam. Po Mszy czterech Klaretynów brało

udział w programie „Rozmowy niedokończone” odpowiadając na pytania słuchaczy.

Ostatnia część celebracji miała miejsce w święto Św. Antoniego M. Klareta. Parafia, Klaretyni i księża diecezjalni wspominali postać naszego Założyciela razem z biskupem pomocniczym diecezji łódzkiej, Ks. Adamem Lepą. Była to dobra okazja do modlitwy o nowe powołania i o dary Ducha Świętego dla Klaretynów; w jakiś sposób była to także okazja do udziału w naszej Misji Współdzielonej.

Za: www.klaretyni.pl

W KRYNICY MORSKIEJ SPOTKANIE lekarzy współpracujących z misjami

W dniach 24–26 października w Domu Misyjnym św. Józefa Freinademetza w Krynicy Morskiej, odbyło się spotkanie lekarzy i pracowników służby zdrowia współpracujących ze Zgromadzeniem Słowa Bożego. Uczestniczyło w nim ponad

20 osób. Temat spotkania brzmiał: „Klauzula sumienia w praktyce medycznej”.

Prelegentami byli: pani Małgorzata Prusak – przewodnicząca Stowarzyszenia Farmaceutów Katolickich w Gdańsku i o. Jan Wróblewski SVD. Spotkanie zostało zorganizowane przez o. Andrzeja Danilewicza SVD, Sekretarza ds. Misji Polskiej Prowincji Zgromadzenia Słowa Bożego, o Waldemara Kusa SVD, Dyrektora Centrum Animacji

Misyjnej oraz dzięki wielkiej pomocy o. Sylwestra Grabowskiego SVD, prezesa Domu Zakonnego Księży Werbistów w Krynicy Morskiej.

W spotkaniu uczestniczył także br. Piotr Szewczuk, przełożony Delegowany, opiekujący się misjonarzami przebywającymi na urlopie, bądź na leczeniu w Polsce.

Za: www.werbisci.pl

ZŁOTY HIPOLIT dla O. Eustachego Rakoczego

O. Eustachy Rakoczy, paulin, jasnogórski Kapelan Żołnierzy Niepodległości oraz Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego został odznaczony statuetką „Złotego Hipolita” otrzymując godność: „wybitna osobowość pracy organicznej”.

Odnaczenie to przyznaje Kapituła „Złotego Hipolita” wraz z Towarzystwem im. Hipolita Cegielskiego w Poznaniu wyróżniając w ten sposób wybitne osobowości z dziedziny kultury, nauki, gospodarki, polityki i kościoła, oddane sprawie upowszechniania i utrwalania uniwersalnych wartości patriotycznych i moralnych, przywracania szacunku dla pracy służącej ogó-

łowi i umacniania solidaryzmu społecznego.

Uroczystość wręczenia statuetek odbyła się w sobotę, 25 października w Sali Białej Urzędu Miasta Poznania. „Złotego Hipolita” otrzymali także: Elżbieta Dzikowska, dziennikarka i podróżniczka; dr Jan Kulczyk, przedsiębiorca; dr Włodzimierz Łęcki, publicysta, działacz turystyczny; prof. Bogdan Marciniak, chemik, profesor Uniwersytetu im. A. Mickiewicza; Wojciech Siudmak,

artysta malarz; Krzysztof Zanussi, reżyser i scenarzysta filmowy; prof. Andrzej Zoll, prawnik, profesor akademicki.

„Pozwólcie, że krótkim słowem ‘dziękuję’ wyrażę moją wdzięczność, że jako synowi wielkopolskiej ziemi, tu, w centrum Wielkopolski dane jest mi doświadczać takiego wyróżnienia, tak szacownej nagrody – powiedział o. Eustachy Rakoczy – Bieżący rok, obfitujący w wydarzenia ważne dla Wielkopolski jest także dla mnie czasem jubileuszowych retrospekcji, podsumowań, refleksji. Minęło bowiem już przeszło pół wieku mego paulińskiego trwania na ordynansach u Jasnogórskiej Królowej – Hetmanki. Każdego dnia, wpatrując się w Jej Oblicze, co ‘przypomina zarys Ojczyzny’ – uczę się Polski”. o. Stanisław Tomoń

Więcej na: www.jasnagora.com

Refleksja tygodnia

ROZMOWA Z O. BPEM JACKIEM PYLEM OMI, O SYTUACJI NA KRYMIE

Z o. bpem Jackiem Pylem OMI, biskupem pomocniczym diecezji odesko-symferopolskiej, rozmawia Małgorzata Bochenek.

Jakie trudności przeżywa obecnie krymska wspólnota katolicka należąca do diecezji odesko-symferopolskiej?

– Przed wspólnotą rzymskokatolicką na Krymie stoi przede wszystkim problem rejestracji struktur administracyjnych Kościoła w nowej rzeczywistości, a więc rejestracji parafii na Krymie i w Sewastopolu oraz dekanatu krymskiego według cywilnego prawa rosyjskiego. Doświadczamy, mam nadzieję, tymczasowych trudności związanych z przedłużeniem wiz dla księży i sióstr zza granicy. Do końca roku ważne są wizy ukraińskie, a od Nowego Roku trzeba mieć już rosyjskie, których jak dotąd nie udało się jeszcze nikomu uzyskać. Wierzymy Bożej Opatrzności, że ta sytuacja się zmieni.

Jak wygląda życie na Krymie po aneksji do Rosji?

– Zewnętrznie prawie nic się nie zmieniło. Może bardziej w miastach na ulicach dbają o porządek. Nowa władza podwyższyła zarobki, wzrosły emerytury, ale też i ceny w sklepach wzrosły kilkakrotnie. Latem było mniej turystów, bo w poprzednich latach większość przyjeżdżała z Ukrainy. W tym roku albo ze strachu, albo na

znak protestu z Ukrainy prawie nikogo nie było. A ludność tu żyje przede wszystkim z turystów, którzy latem najliczniej odwiedzają te okolice. Problemem jest granica przy wjeździe na Krym: samochody osobowe muszą czekać nieraz na odprawę paszportową i celną pół doby, a ciężarówki jeszcze dłużej.

Ekscelencjo, kto najbardziej cierpi?

– Najbardziej cierpi tu człowiek grzeszny. Cierpią ludzie wychowani bez Boga, którym komunizm odebrał wiarę w to, co dla nas jest sensem życia. Jest wiele rodzin rozbitych, ludzi poranionych, zwłaszcza przez aborcję, rozwody, korupcję, narkotyki i alkoholizm. Chcemy tym ludziom dawać nadzieję, że wszystko może się zmienić na lepsze. Chcemy im pomagać żyć po chrześcijańsku, według przykazań Bożych i kościelnych.

Jaka pomoc jest potrzebna?

– Najbardziej potrzebna jest pomoc personalna. Potrzeba księży i sióstr zakonnych do pracy w krymskich parafiach. Szukam też zakonów kontemplacyjnego, aby tu, na Krymie, założył swoją fundację i omadlał te tereny. Poza tym, tak jak i dotychczas – potrzebna jest pomoc duchowa. Więc nadal liczymy na Wasze modlitwy. My sami się modlimy i innych prosimy o modlitwy, bo pewnych rzeczy nie uda się inaczej zmienić jak tylko przez modlitwę.

To walka duchowa przeciw siłom ciemności. Potrzeba też modlitwy, która uzdrowia. W tym trudnym czasie pomagamy również materialnie naszym wiernym i innym ubogim. Ceny w sklepach są bardzo wysokie w stosunku do otrzymywanych pensji i emerytur.

Poprzez struktury Caritas-Spes-Krym, dzięki pomocy Caritas Polska, Renovabis, Kirche in Not, a także indywidualnym ofiarodawcom udało się już pomóc setkom potrzebujących na Krymie. Niestety, ich liczba wzrasta, a wiemy, że trudno jest mówić „głodnemu” człowiekowi o Bogu, stąd prowadzimy również działalność charytatywną. Jesteśmy wdzięczni wszystkim ofiarodawcom za każdy gest dobroci i modlimy się za nich.

Czy na Krymie w siedmiu parafiach rzymskokatolickich dalej posługuje dziewięciu księży z Polski?

– Obecnie wraz ze mną jest trzech księży z Polski. Niektóre parafie zostały bez swoich stałych księży, np. Dżankoj i Kercz. Dwóch polskich kapłanów opuściło Krym ze względów zdrowotnych, kilku dlatego, że skończyła im się wiza pobytowa i nowa władza jej nie przedłużyła. Dwóch księży dostaliśmy na pewien czas z diecezji kamieniecko-podolskiej od ks. bp. Leona Dubrawskiego. Jeden pracuje tymczasowo w Kerczu, a drugi w Symferopolu. W najbliższym czasie będziemy mieć rekolekcje kapłańskie w Eupatorii. Chcemy też przy tej okazji porozmawiać na temat obecnej sytuacji Kościoła katolickiego na Krymie.

Dziękuję za rozmowę.

Za: www.radiomaryja.pl

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ FRANCISZEK NA CAMPO VERANO

Niech się Pan zlituje nad swym ludem, nad tymi, którzy doświadczają wielkiego ucisku, a także nad tymi, którzy powodują zniszczenie, by się nawrócili – mówił Papież w czasie Eucharystii, której odprawił dziś tuż przed zmierzchem 1 listopada na głównym cmentarzu Rzymu Campo Verano. Franciszek podjął tym samym tradycję zainicjowaną przez św. Jana Pawła II. Przed rozpoczęciem Eucharystii Papież oglądał zdjęcia, ukazujące skutki bombardowań Rzymu sprzed 71 lat. W ich konsekwencji ucierpiał również cmentarz Campo Verano. „To było straszne, tyle cierpienia, ale to nic w porównaniu z tym, co dzieje się dzisiaj” – powiedział Franciszek, dzieląc się swymi refleksjami w improwizowanej homilii. Ojciec Święty w całości skupił się na pierwszym czytaniu z Apokalipsy.

„Kiedy w pierwszym czytaniu słuchałem Anioła wołającego donośnym głosem do aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu, pomyślałem, że my potrafimy wyrządzić ziemi większą szkodę niż aniołowie – powiedział Papież. – I rzeczywi-

ście to robimy. Zadajemy krzywdę stworzeniu, życiu, kulturze, wartościom, nadziei. I jak bardzo potrzebujemy mocy Pana Boga, aby nas opieczutował swoją miłością i mocą, aby powstrzymać tę szaleńczą niszczycielską pasję”.

W tym kontekście Franciszek wspominał o okrucieństwach wojny, o całym systemie destrukcji i kulturze odrzucenia. Mówiąc z kolei o apokaliptycznym obrazie wielkiego tłumu, Papież przypomniał o tych, którzy w dzisiejszym świecie doświadczają wielkiego ucisku. „Nadchodzą chłody, ci ubodzy, którzy muszą uciekać, by ocalić własne

życie, uciekać z domu, ze swego ludu, ze swych wiosek, na pustynię... I żyją pod namiotami, czują chłód, nie mają lekarstw, są głodni – mówił Ojciec Święty. – Bo człowiek-bóg przywłaszczył sobie stworzenie, wszystkie te piękne rzeczy, które Bóg dla nas stworzył. I kto płaci rachunek? Oni! Ubodzy, ci, którzy osobiście doświadczyli odrzucenia. To nie jest jakaś dawna historia. To dzieje się dzisiaj. I ten tłum jest przed Bogiem i prosi: ratunku, daj nam pokój, daj nam chleba, pracy...”

Papież zaznaczył, że dziś większość ludzkości zaznaje ucisku. Naszą nadzieją jest Bóg, który przez ten ucisk uświęca. My zaś jako Kościół mamy żyć błogosławieństwami. Tylko ta droga prowadzi do Boga i uchroni nas od zniszczenia. Niech Pan nas wspomaga, da nam łaskę nadziei i odwagi wyjścia z tego wszystkiego, co powoduje zniszczenie, krzywdę i wykluczenie – powiedział na zakończenie Ojciec Święty.

W ASYŻU „DZIECI ABRAHAMA” na modlitwie i dialogu

„Duch Asyżu” po raz kolejny powiał w mieście św. Franciszka! W bieżącym roku dwa dni zostały poświęcone wspomnieniom i po-

nownemu przeżyciu wydarzenia z 1986 roku, prawdziwemu fenomenowi w relacjach między religiami. Po raz kolejny na wspólnej drodze spotkali się Żydzi, chrześcijanie i muzułmanie.

Promotorami spotkania były diecezja asyjska, rodziny franciszkańskie z Asyżu, fokolaryni, instytut teologiczny z Asyżu, wspólnota monastyczna z Bose we współpracy z miastem Asyż, Braciami Mniej-

szymi Konwentualnymi z Marchii i republiki San Marino. Na całość spotkania złożyły się trzy wydarzenia.

Pierwsze dwa miały miejsce 29 października br. w godzinach popołudniowych. Najpierw nastąpiło zamknięcie wystawy zatytułowanej „Dzieci Abrahama, współczesna sztuka religijna żydowska, chrześcijańska i muzułmańska”, w ramach której przez miesiąc prezentowane były dzieła sześciu artystów reprezentujących trzy wielkie religie. Następnie kustosz Ziemi Świętej fr. Pierluigi Pizzaballa OFM wprowadził uczestników w specjalne spotkanie modlitewne w intencji pokoju. Spadkobiercy Abrahama wznosili do Boga szczególne wołania o pokój w Ziemi Świętej, na Bliskim Wschodzie i w całym świecie. Wykorzystano do tego celu teksty modlitw, które odbyły się w ogrodach watykańskich w dniu 8 czerwca br. Na zakończenie tej części spotkania kustosz Sacro Convento fr. Mauro Gambetti OFMConv obdarował każdego z uczestników gałązką oliwną i „lampką św. Franciszka”.

Trzecim wydarzeniem było sympozjum teologiczne na temat: „Dzieci Abrahama, trzy narody, trzy wiary: jaki dialog?”. Odbyło się ono w salonie papieskim w Sacro Convento. Referaty wygłosili: rabin Rav Ypsef Levi z Florencji, teolog prof. Fr. Giulio Michelini OFM

oraz imam, wiceprzewodniczący wspólnot muzułmańskich we Włoszech Arch Yousef Sbai. Po ich wysłuchaniu był czas na prezentację niektórych doświadczeń wzajemnej przyjaźni i dialogu.

Żydzi, chrześcijanie i muzułmanie raz jeszcze pokazali, że można być razem. Z pewnością pomocą w budowaniu tej jedności był duch braterstwa franciszkańskiego pomiędzy Braćmi Mniejszymi, Braćmi Mniejszymi Konwentualnymi i Braćmi Mniejszym Kapucynami (a także innymi), który w tych dwóch dniach dominował w Asyżu.
Za: www.ofmconv.net

NOWE KONSTYTUCJE DLA legionistów Chrystusa

Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego zatwierdziła 16 października nowe konstytucje legionistów Chrystusa i weszły już one w życie. Poinformował o tym ogłoszony 1 listopada komunikat prasowy tego zgromadzenia. Jego członkowie wyrażają w nim także wdzięczność Benedyktowi XVI i Franciszkowi oraz działającemu w ich imieniu delegatowi papieskiemu kard. Velasio De Paolisowi za rozpoczęty przed czterema laty proces odnowy. Miał on na celu wyjaśnienie charyzmatu zgromadzenia, uproszczenie i skrócenie norm, zapewnienie sprawowania w nim władzy zgodnie z

prawem kanonicznym, jak też formacji wszystkich jego członków do odpowiedzialności.

Nowe konstytucje zostały znacznie skrócone: liczą teraz tylko 235 artykułów, podczas gdy wcześniej było ich 872. Ich hiszpański tekst liczy 110 stron. Misję apostołską zgromadzenia przedstawiono w oparciu o wskazania Jana Pawła II z adhortacji apostołskiej „Vita consecrata” n. 93. Strukturę zarządzania przystosowano bardziej do Kodeksu Prawa Kanonicznego.

Zapewniono wolność sumienia przez swobodny dostęp do kierowników duchowych i spowiedników, którymi nie powinni być przełożeni. Konstytucje dają tylko ogólne wskazania co do szacunku względem kobiet, dzieci i młodzieży. Komunikat przypomina jednak, że powstały ostatnio inne bardziej szczegółowe dokumenty zgromadzenia o zapobieganiu nadużyciom w tej dziedzinie. Nowe przepisy są tekstem prawnym, nie zajmują się zatem kolejami życia ich założyciela. W komunikacie przypomina się jednak, że w wypowiedziach Stolicy Apostolskiej wyraźnie odróżnia się charyzmat tego zgromadzenia, jak też ruchu Regnum Christi, od niemoralnych czynów, które popełnił zmarły w 2008 r. ks. Marcial Maciel Degollado.

Za: Radio watykańskie

ZJAZD MICHALITÓW Z PARAGWAJU I ARGENTYNY

Współbracia z prowincji paragwajso-argentyńskiej spotykają się wspólnie dwa razy w roku. Pierwsze spotkanie ma miejsce w okresie wielkanocnym – po niedzieli Miłosierdzia Bożego, aby odprawić rekolekcje kapłańskie, drugie zaś pod koniec roku, aby podsumować owoce pracy i podzielić się trudami życia zakonnego i posługi duszpasterskiej oraz spojrzeć w przyszłość. W tym roku spotkanie podsumowujące roczną pracę miało miejsce w Posadas, upalnym mieście północnej Argentyny.

W dniach od 14 do 16 października zmagaliśmy się z prawie 40 stopniowym upałem tego rejonu Ameryki Południowej, gdzie ziemia jest czerwona, roślinność bardzo bujna. Dwóch współbraci przedstawiło zagadnienia dotyczące duchowości michalickiej. Ks. Daniel Pesce, neoprezbiter, pogłębił problematykę opcji preferencyjnej na rzecz ubogich w oparciu o dokumenty Kościoła, najnowsze nauczanie Papieża i oddaną postawę bł. Ks. Bronisława Markiewicza. Zaś ks. Artur Doniec przedstawił rys historyczno-teologiczny

szkaplerza, jako znaku świętego (sakramentalia), w odniesieniu do szkaplerza św. Michała Archanioła.

Całemu spotkaniu, na które już kolejny raz przybyli wszyscy kapłani naszej prowincji, przewodniczył ks. prowincjał, Kazimierz Lorencowicz.

Za: www.michalici.pl

NOWI ŚWIĘCI KARMELU wkrótce kanonizowani

W uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, tj. w niedzielę 23 listopada br., papież Franciszek dokona kanonizacji sześciorga błogosławionych. Czterech z nich to Włosi: biskup Treviso Jan Antoni Farina, franciszkanin o. Ludwik z Casorii, oblat zakonu minimitów Mikołaj z Longobardi i tercjarz franciszkański Amato Ronconi. Natomiast pozostałych dwoje to Hindusi obrządku syro-malabarskiego, przynależący do rodziny Karmelu Terezańskiego: o. Cyriak Elias Chavara i s. Eufrazia od Najświętszego Serca Jezusa Eluvathingal.

Bł. Cyriak przyszedł na świat 10 lutego 1805 r. w Kainakary (Karala) w Indiach, w katolickiej rodzinie obrządku syromalabarskiego. Po szkole podstawowej rozpoczął w 13. roku życia naukę najpierw w niższym, a potem w wyższym seminarium duchownym w Pulipuram, gdzie w 1829 r. przyjął w obrządku syromalabarskim święcenia kapłańskie.

Jako młody kapłan został prefektem seminarium. W 1831 r. przyłączył się do grupy księży obrządku syromalabarskiego, pragnących żyć we wspólnocie i od 1846 r. stanął na jej czele Mannanam, gdzie wcześniej wybudowano klasztor. Zafascynowana duchowością Karmelu, z którą zapoznał

go włoski karmelita bosy, o. Leopold Beccaro, misjonarz w Indiach, poprosił o agregowanie swej wspólnoty do Zakonu Karmelitów Bosych, jako regularnego zgromadzenia zakonnego pod nazwą Karmelitów Maryi Niepokalanej, zachowującego obrządek syromalabarski. Stało się to, dzięki aprobachie Stolicy Apostolskiej, 8 grudnia 1855 r., kiedy też, jako Cyriak Elias od św. Rodziny, złożył on śluby zakonne.

Kilka lat później o. Cyriak założył nadto żeńskie zgromadzenie zakonne Siostr Matki Karmelu – zgromadzenie tego samego obrządku, również agregowane Karmelu Terezańskiego. W 1890 r. aspirantką zgromadzenia została Róża Eluvathingal, urodzona 7 października 1877 r. w Katturze (Kerala). W 1900 r. złożyła ona w klasztorze w Ollur swe śluby zakonne jako s. Eufrazia od Najświętszego Sakramentu.

S. Eufrazia była m.in. mistrzynią nowicjatu i przełożoną. Nazywano ją „modlącą się matką” albo „chodzącym tabernakulum”. Była bowiem wielką apostołką kultu Eucharystii i modlitwy różańcowej. Łączyła kon-

templację z działalnością apostolską. Spotykanym osobom okazywała czułą, matczyną troskę. Wielu ludzi prosiło ją o modlitwę, powierzając jej swoje troski i cierpienia. Wiele modliła się za zmarłych. Za każdy, najmniejszy nawet gest dobroci dziękowała słowami: „Nie zapomnę nawet po śmierci”. Bardzo kochała Kościół, interesowała się jego działalnością i w głębi serca przeżywała wszystkie jego bolączki i problemy. Czyniła pokutę w intencji tych, którzy zadawali mu ból. Zmarła 29 sierpnia 1952 r. Chwały ołtarzy przez beatyfikację dostąpiła w 2006 r.

Zaznaczmy, że oba złożone przez bł. Cyriaka zgromadzenia zakonne są do dziś nader żywotne. Karmelitów Maryi Niepokalanej jest ponad dwa i pół tysiąca, a Siostr Matki Karmelu ponad sześć tysięcy. Jedni i drudzy pracują nie tylko w Indiach, ale w wielu innych krajach azjatyckich, europejskich i amerykańskich oraz na misjach w Afryce. Korzystając z przywileju birtualizmu, chętnie posługują także w środowiskach obrządku łacińskiego, włączając się w dzieło Nowej Ewangelizacji. Zbliżająca się kanonizacja jest motywem radości przede wszystkim dla nich. Napawa ona jednak weselem także cały Karmel Terezański, przeżywający jubileuszowy Rok Pięćsetlecia Narodzin św. Teresy od Jezusa, albowiem „sancti constituunt summam laudem et gloriam ordinis”.

o. Szczeban T. Praškiewicz OCD

70. ROCZNICA PRZYJĘCIA PRZEZ NOWĄ ZELANDIĘ polskich dzieci

W 1944 roku do Pahiatua w Nowej Zelandii przybyło 733 dzieci – polskich sierot wojennych wraz z ponad setką opiekunów. W tym roku przypada 70 rocznica tych wydarzeń. Z tej okazji, w ramach obchodów rocznicy tego wydarzenia, zaplanowano wiele działań rocznicowych. Jednym z nich była pielgrzymka autokarowa, w której wzięło udział 150 osób.

W dniu 30 października w ramach obchodów 70 rocznicy przyjęcia przez Nową Zelandię Polskich Dzieci, odbyła się pielgrzymka autokarowa do Pahiatua. Wzięło w niej udział około 150 osób.

Uczestnicy pielgrzymki otrzymali od Nowozelandzkiego Czerwonego Krzyża tzw. „lunch box”, podobny, jak dzieci które wyjeżdżały z Wellingtonu do Pahiatua 70 lat temu.

Autokary z polskimi gośćmi były witane na ulicach miasteczka przez dzieci i dorosłych z biało-czerwonymi flagami w rękach. A wjeżdżającej kolumnie autobusów towarzyszyła policja i wojskowe samochody transportowe.

Oficjalna cześć pobytu w Pahiatua rozpoczęła się spotkaniem w Town Hall zorganizowanym przez burmistrza p. Roly Ellisa. W spo-

tkaniu obok mieszkańców miasteczka, byłych wychowanków obozu w Pahiatua oraz ich bliskich wzięli również udział: p. Joanna Kozińska-Frybes, Dyrektor Departamentu ds. Współpracy z Polonią w Ministerstwie Spraw Zagranicznych RP a także ks. Przemysław S. Karasiuk SChr, Prowincjał Chrystusowców w Australii i Nowej Zelandii.

Po przygotowanym przez miasto posiłku udaliśmy się do lokalnego muzeum gdzie znajduje się wystawa poświęcona obozowi w Pahiatua, a następnie na wspólne nabożeństwo w kościele p.w. św Brygidy. Podczas chwili refleksji połączonej ze wspomnieniami tzw. Dzieci z Pahiatua i modlitwą, ks. Bian Walsh, proboszcz miejscowej parafii poprowadził nabożeństwo podczas którego z wielkim wzruszeniem mówił o świadectwie wiary polskich uchodźców oraz ich wielkiej miłości do Matki Boskiej Częstochowskiej.

W modlitwie dziękowaliśmy również za otwarte serca Nowozelandczyków i przyjęcie polskich dzieci przez ówczesnego

Premiera Nowej Zelandii, Petera Frasera. Wydarzenie to miało wymiar historyczny gdyż to właśnie wtedy w 1944 roku Nowa Zelandia po raz pierwszy przyjęła uchodźców, a Pahiatua stała się wtedy prawdziwym miejscem schronienia blisko 800 polskich dzieci oraz ich opiekunów. Tu warto zaznaczyć, że Pahiatua w języku Maori znaczy tyle co „miejsce odpoczynku Boga”.

Na zakończenie pielgrzymki udaliśmy się na miejsce byłego obozu gdzie przy pomniku modlitwę w int. Ojczyzny oraz w int. zmarłych poprowadził ks. Przemysław S. Karasiuk SChr.

Więcej na: www.australia.chrystusowcy.org

Salezjańscy misjonarze alarmują: EBOLA POZA KONTROLĄ

„Ebola w Afryce jest poza kontrolą” – alarmują salezjanie pracujący w trzech krajach, gdzie najbardziej rozwija się epidemia.

Misjonarze podkreślają, że bez konkretnej pomocy wspólnoty międzynarodowej Afryka sama sobie nie poradzi. Proszą o przygotowanych lekarzy, pielęgniarzy oraz wyposażenie wyspecjalizowanych laboratoriów i lekarstwa. Wskazują, że ze względu na brak odpowiednich środków i personelu coraz więcej szpitali jest zamykanych, a ludzie podejrzani o ebolę przechodzą kwarantannę w wyizolowanych dzielnicach miast i wiosek. Nie otrzymują tam jednak

ani leków, ani wyżywienia, więc w ich poszukiwaniu opuszczają zamknięte strefy i rozprzestrzeniają wirusa.

„Wcześniej to malaria była przekleństwem; teraz osoby, u których ją zdiagnozowano, oddychają z ulgą” – podkreśla o. Natale Paganelli, pracujący od ponad 30 lat w Sierra Leone. W tym kraju odnotowuje się dziennie 80 nowych przypadków zarażenia. „Choroba wciąż jest tematem tabu i często tłumaczy się ją działaniem szamanów” – podkreśla włoski kamilianin. „Ebola wywołuje lęk. Osoby informujące o przyczynach zarażenia i metodach zapobiegania często są atakowane przez zdesperowany tłum” – mówi z kolei pracujący w Sierra Leone salezjanin, ks. Jorge Crisafulli.

Tylko w Sierra Leone na ebolę zmarło już ponad 1.200 osób, a ostatnio w tym kraju

zdiagnozowano 3.700 nowych przypadków zarażenia. Także w Gwinei choroba rozwija się z nową siłą (ponad 900 nowych zarażeń). Jak dotąd krajem, gdzie zanotowano największą śmiertelnych ofiar, jest Liberia (ponad 2.700 ofiar).

Na wczorajszej audycji ogólnej o podjęcie konkretnych wysiłków na rzecz niesienia pomocy krajom walczącym z epidemią kolejny raz zaapelował do wspólnoty międzynarodowej Papież Franciszek. 4 listopada w Rzymie odbędzie się nadzwyczajne spotkanie Caritas Internationalis i katolickich organizacji walczących z ebolą. Jego celem będzie wypracowanie nowych strategii mających na celu powstrzymanie epidemii.

Za: Radio watykańskie

UCHODŹCY Z DONBASU WE FRANCISZKAŃSKIM KLASZTORZE

Do franciszkańskiego klasztoru św. Bonawentury w Boryspolu (pod Kijowem) zapukała 30 września 2014 r. rodzina uciekinierów z Doniecka, małżeństwo Olga i Eliasz Salij, z dziećmi Dzordzem i Teresą. Dzordz ma 8 lat i chodzi do trzeciej klasy, a Teresa ma trzy lata, lubi pomagać mamie i śpiewać.

Eliasz jest z katolikiem – maronitą z Libanu, z kraju św. Szarbela. Ola jest Rosjanką, prawosławną, ale w związku z tym, że w ich rodzinie jest ustrój patriarchalny, jest we wszystkim podporządkowana mężowi.

Rodzina ta, w wyniku działań wojennych, już w maju, zostawiła wszystko i wyjechała z Doniecka. Początkowo przebywali u biskupa Jana Sobilo w Zaporozżu. Później razem z nim polecieli do Libanu.

Po zakończeniu wakacji musieli wrócić na Ukrainę. Wojna jednak na wschodzie Ukrainy się nie skończyła. Do domu nie mogli wrócić, bo dom został ostrzelany. We wrześniu mieszkali u znajomych w Kijowie, ale także tam nie mogli dłużej się zatrzymać.

Dlatego przyszli ostatecznie do nas i poprosili nas o możliwość zamieszkania, póki nie znajdą sobie mieszkania i pracy.

Zbliża się zima, ponieważ ich rodzina wyjechała ze swojego domu w maju, nie mają z sobą ciepłych ubrań, dzieci chorują, utrzymanie ich do tej pory nie sprawiało mam problemu, ale im dłużej trwa obecna sytuacja, wiąże się ona ze zrozumiałymi trudnościami. Za: www.franciszkanie.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Z okazji Roku Życia Konsekrowanego „BOŻY SZALEŃCY” cykl filmowy w kinie Praha

50 lat temu Sobór Watykański II wydał dekret *Perfectae Caritatis* o odnowie życia konsekrowanego, który przyniósł głęboką reformę życia ludzi, którzy poświęcają się na wyłączną służbę Bogu i człowiekowi w Kościele poprzez ślubowanie rad ewangelicznych. Z tej okazji w Kościele powszechnym został ogłoszony Rok Życia Konsekrowanego, który rozpocznie się w I niedzielę Adwentu, 30 listopada 2014 r. i zakończy się uroczystą Mszą św. sprawowaną przez papieża Franciszka 2 lutego 2016 r. Prefekt Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, kard. Joao Braz de Aviz wskazał następujące cele obchodów związanych z tym rokiem:

Wyrażenie wdzięcznej pamięci za 50 lat odnowy życia konsekrowanego. „Chcemy rozpoznać i wyznać naszą słabość”, ale chcemy również ogłosić światu z mocą i radością, że świętość i dynamizm są stale obecne w życiu konsekrowanym.

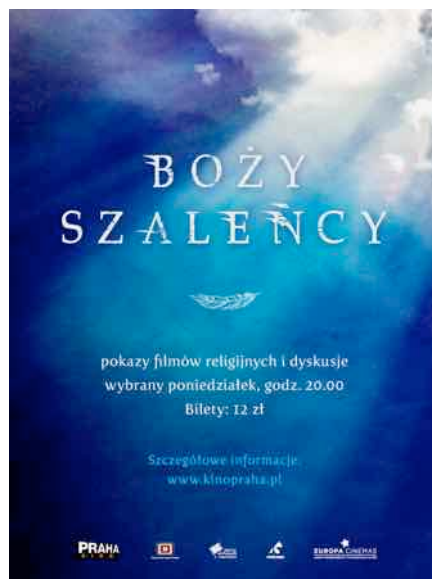
Spojrzenie z nadzieją w przyszłość. „Nigdy nie może zabraknąć w Kościele życia konsekrowanego, ani nie może ono zaniknąć: sam Jezus ustanowił je jako niezbywalną część swojego Kościoła” (por. Benedykt XVI, 5 listopada 2010).

Przeżywanie z pasją naszego dzisiaj. Ewangelizowanie własnego powołania i świadczanie o pięknie naśladowania Chrystusa na wielorakie sposoby, widoczne w naszym życiu.

W odpowiedzi na papieską inicjatywę, Konferencja Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich i Żeńskich w Polsce wraz z Radiem Warszawa proponuje cykl filmowy, który przez projekcję filmów dotyczących życia konsekrowanego, chce zainspirować do wspólnej refleksji i dyskusji nad zduńmiewającym fenomenem życia mnichów, zakonnic i zakonników, w różnych jego przejawach i aspektach.

Adresatami cyklu są przede wszystkim ludzie świeccy, zainteresowani fenomenem życia zakonnego, a także osoby konsekrowane, seminarzyści, nowicjusze, oraz wszyscy szukający inspiracji na drodze powołania życiowego. Tematyka proponowanych filmów wiąże się w sposób bezpośredni lub

pośredni z życiem konsekrowanym, w różnych jego wymiarach i postaciach. Filmy, w większości fabularne, zostały dobrze tak, aby widz mógł odkryć głębszy sens życia i pracy ludzi, świadomie poświęcających się Bogu i ludziom przez śluby zakonne, poznać realne wyzwania i duchowe dylematy przed którymi stają, oraz ukryte i pociągające piękno ich egzystencjalnych i duchowych zmagani i wyborów.

Projekcje filmowe, poprzedzone krótkim wprowadzeniem, odbywać się będą w warszawskim kinie Praha, w pierwsze poniedziałki miesiąca od grudnia 2014 r. do czerwca 2015 r. Po projekcji filmu widzowie są zaproszeni do wspólnej dyskusji, prowadzonej przez dziennikarza, teolog-filmoznawcę oraz zaproszonych gości. Warto zwrócić uwagę na promocyjne ceny biletów na seanse z dyskusją – 12 zł!

Najbliższe projekcje:

1 grudzień 2014, godz. 20.00 - „Gunnar szuka Boga”, reż. Gunnar Jensen
5 styczeń 2015, godz. 20.00 - „Ludzie Boga”, reż. Xavier Beauvois
2 luty 2015, godz. 20.00 - „Jasminum”, reż. Jan Jakub Kolski

Patroni medialni:

Kard. K. Nycz
Bp H. Hozer
Bp Gurda
Bp. Miziński – sekretarz Episkopatu PL
Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie, sekcja Jana Chrzyciela
Kwartalnik „Homo Dei”
Katolickie Centrum Kultury „Dobre miejsce”
O. Marek Kotyński CSsR

SESJA MISJOLOGICZNA I CZUWANIE PAPIESKIEJ UNII MISYJNEJ NA JASNEJ GÓRZE

Serdecznie zapraszam na doroczną sesję misjologiczną i czuwanie modlitewne Papieskiej Unii Misyjnej, które odbędzie się na Jasnej Górze w dniach 6-7 grudnia 2014 r., pod hasłem *Maryja wzorem misyjnego zapalu*. W *Evangelii gaudium* Ojciec Święty Franciszek zachęca nas do skierowania wzroku ku Maryi, by pomogła wszystkim głosić orędzie zbawienia, a nowych uczniów przemieniała w ewangelizatorów.

W programie sesji przewidziane są m.in. konferencje poświęcone zagadnieniu życia konsekrowanego a misje. Po Apelu będziemy trwać na czuwaniu modlitewnym w Kaplicy Cudownego Obrazu, by wypraszać łaski ożywienia naszego zapalu do radośnego włączenia się w misję „ad gentes” oraz zawierzać Miłosierdziu Bożemu pracę misjonarek i misjonarzy. Szczegółowy program w załączeniu.

Zgłoszenia prosimy kierować do 30 listopada br. na adres: Papieska Unia Misyjna, Skwer Kard. St. Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa, tel. 22 536 90 33 lub e-mail: pum@missio.org.pl.

O. Luca Bovio IMC - sekretarz krajowy
Papieskiej Unii Misyjnej

PROGRAM

Jasna Góra, 6-7 grudnia 2014 r.

Maryja wzorem misyjnego zapalu

Sobota, 6 grudnia (Kaplica Cudownego Obrazu)

14⁰⁰ Msza św. koncelebrowana z homilią – bp Jerzy Mazur, Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Misji, Elk

(Sala św. Józefa)

15⁰⁰ „ Kongres Misyjny 2015 ” – bp Jerzy Mazur,
15⁴⁵ „Pastoralne owoce Kongresów na kontynencie latynoamerykańskim” – o. Tomasz Szyszka SVD
16⁴⁵ Przerwa
17⁰⁰ „Życie konsekrowane w misyjnych dokumentach Kościoła” – ks. Marek Tatar, UKSW, Warszawa
18⁰⁰ Przerwa na posiłek
19¹⁵ Jak zostać członkiem PUM – ks. Tomasz Atlas, dyrektor krajowy PDM, Warszawa

19³⁰ „Konsekracja a misje” – s. Irena Karcewska FMM, Przewodnicząca Komisji Misyjnej przy Konferencji Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych
 19⁴⁵ „Konsekracja a misje” – o. Eryk Koppa SVD, Przewodniczący Komisji Misyjnej przy Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich
 20¹⁵ Uroczyste przyjęcie kandydatów do PUM – o. Luca Bovio IMC, sekretarz krajowy PUM, Warszawa

Czuwanie Papieskiej Unii Misyjnej i Róż Żywego Różańca (Kaplica Cudownego Obrazu)

21⁰⁰ Apel Jasnogórski – ks. prał. Tomasz Atlas, Dyrektor Krajowy PDM
 21⁴⁵ Modlitwa różańcowa (*tajemnice bolesne*), Członkowie Róż Żywego Różańca
 22³⁰ „Maryja wzorem misyjnego zapła” – ks. Dariusz Guziak, ojciec duchowy WSD Kraków
 23⁰⁰ Adoracja Najświętszego Sakramentu, przyszli misjonarze z Centrum Formacji Misyjnej, Warszawa
 - Przygotowanie liturgii
 24⁰⁰ Msza św. koncelebrowana z homilią – bp Andrzej Jeż, bp tarnowski

Niedziela, 7 grudnia

- Modlitwa w ciszy
 1³⁰ Poznajemy przyszłych misjonarzy z CFM
 2⁰⁰ Świadectwa misjonarzy
 2³⁰ Modlitwa różańcowa (*tajemnice światła*), klerycy z WSD Kraków
 3³⁰ Jutrznia – Siostry zakonne
 4⁰⁰ Akt zawierzenia Matce Bożej – o. Luca Bovio IMC
 - Błogosławieństwo i zakończenie czuwania

Witryna Tygodnia

„MISJA” – JEZUICKA GRA PLANSZOWA

Towarzystwo Jezusowe obchodzi w tym roku 450-lecie sprowadzenia jezuitów do Polski, ale również 200-lecie przywrócenia zakonu po jego kasacie w 1773 roku. Oba te wydarzenia są bardzo ważnym momentem w dziejach najliczniejszego zakonu świata, który swoją pracą Ad maiorem Dei gloriam (Na większą chwałę Bożą) przyczynia się nieustannie do – jak to powiedział jego założyciel, św. Ignacy Loyola – krzewienia wiary.

Towarzystwo Jezusowe, skupione na imieniu Jezusa, wciąż upodabnia się do swego Mistrza. Św. Ignacy Loyola jest nie tylko przewodnikiem, ale liderem we wszystkich sytuacjach, jakie napotykamy w codziennym życiu. Jezuita działają na polu nauki, edukacji, kultury, duchowości (rekolacje) i misji. Jest to wciąż ta sama „praca na granicach”, gdzie obecność i zaangażowanie jezuitów zmienia nie tylko wspólnoty, społeczeństwa, ale nawet całe narody.

Nie od dziś wiadomo, że w parze z władzą idzie wielka odpowiedzialność. Prawdziwi liderzy potrafią łączyć obie te rzeczy. „Misja” to gra o takim przywództwie, w którym władza jest środkiem do celu, nigdy odwrotnie. Wcielając się w postać: Ignacego Loyoli, Franciszka Ksawerego, Stanisława Kostki, czy papieża Franciszka, będziecie mogli poznać nie tylko burzliwą i intrygującą historię zakonu jezuitów, ale przede wszystkim sprawdzić swoje zdolności planowania i strategii.

Wasze zadanie? Wspierajcie dzieła na terenie miasta, stawiajcie uniwersytety, szpitale, ale też mądrze pomagajcie ubogim i prowadźcie misje. Wraz z biegiem gry

odkryjecie, czym jest prawdziwe przywództwo. Dynamiki dostarczą karty nieoczekiwanych wydarzeń. W drodze do celu pomogą Wam również słynni jezuita, którzy w swoim życiu łączyli cnoty duchowe z odwagą liderów, budując nie tylko wspólnotę ludzi wiary, ale niejednokrotnie sprawnie działające miasta. Pomysłowość, heroizm, przywództwo i miłość – oto cechy, które musi mieć każdy, kto wyruszy na Misję. Odważysz się zbudować swoje dziedzictwo?

Koordinator całego projektu gry Misja, ówczesny manager jezuickich portali internetowych: DEON.pl i jezuita.pl – o. Mariusz Han SJ – powiedział: Gra powstała na podstawie książki Chris’a Lowney’a: „Heroiczne przywództwo” oraz „Lider. Papież Franciszek”. Obie książki zostały wydane nakładem jezuickiego Wydawnictwa WAM, które istnieje od 1872 roku. Jest to najstarsze wydawnictwo katolickie w Polsce, które wydaje katechizmy, modlitewniki, książki na temat wiary i duchowości, rozprawy naukowe, literaturę piękną oraz książki dla dzieci i młodzieży. Gra „Misja” to wypełnienie przestrzeni, której brakowało mi w projektach DEON.pl i jezuita.pl. Chciałbym dotrzeć do czytelników naszych portali, ale w inny, bardziej bezpośredni sposób. Gra planszowa jest przestrzenią spotkania

osób, które grając, mogą wiele się nauczyć o jezuitach i od jezuitów. Sądymy, że cel ten został osiągnięty”.

„Gra nie jest nudna – mówi o. Mariusz Han SJ – bo wymaga od nas aktywności i podejmowania wyzwań na drodze do osiągnięcia upragnionego celu. Gra prowokuje do ciągłego wybierania tego, co dla mnie najlepsze, a nie poddawania się tylko „szczęśliwemu trafowi kostki”, mimo że, jak w każdej grze planszowej, kostka jest jednym z elementów gry. W trakcie gry mamy jeszcze do dyspozycji: planszę, 6 pionków graczy, 4 figury jezuitów, 32 żetony, 36 kart akcji, 1 kartę symboli jezuitów oraz instrukcję.

W grze planszowej „Misja. Gra o przywództwie”, może uczestniczyć od 2 do 6 osób. Zadaniem graczy jest wspieranie dzieła na terenie miasta, np. działalności uniwersytetu, szpitala, pomoc ubogim, wspieranie działań misyjnych, itp. Za konkretną pomoc otrzymują oni określoną liczbę punktów. Zwycięzcą zostaje osoba, która podczas gry zdobędzie najwięcej punktów i okaże się najlepszym liderem.

„Bądź iskrą, która zapali świat” mówił założyciel jezuitów do swoich przyjaciół, których wysłał na misję. Dzięki grze Misja odkryjesz w sobie przywódcę, obudzisz odwagę, a może nawet i heroizm. Bądź pomyslowy! Bądź liderem! Nie bój się Miłości!

Grę można zakupić poprzez stronę internetową: www.gramisja.pl oraz poprzez sklep internetowy: sklep.DEON.pl.

Za: www.jezuita.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. LESŁAW M. GWAREK (1951-2014) SAC

Pierwszy prowincjał poznańskich pallotyńców

Dnia 23 października 2014 roku zmarł nagle nasz Współbrat śp. ks. Lesław Gwarek SAC w latach 1993-1999 przełożony prowincjalny Prowincji Zwiastowania Pańskiego Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (Księża Pallotyńcy).

Msza św. pogrzebowa w intencji śp. ks. Lesława M. Gwarka SAC zostanie odprawiona 6 listopada br. (czwartek) o godz. 12.30 w pallotyńskim kościele p.w. św. Wawrzyńca Męczennika w Poznaniu (ul. Przybyszewskiego 30).

Ks. Lesław M. Gwarek SAC urodził się 8 grudnia 1951 roku w Woli Korzeniowej. Pierwszą konsekrację w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego złożył 8 września 1971 roku w Ząbkowicach Śląskich. Święcenia prezbiteratu przyjął 20 maja 1976 roku w Ołtarzewie.

Po święceniach kapłańskich śp. ks. Lesław M. Gwarek SAC posługiwał jako duszpasterz w Poznaniu (1976-1977). W roku 1977 został skierowany na studia specjalistyczne w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. Po uzyskaniu licencjatu z nauk biblijnych (1981), w latach 1981-1989 pogłębiał wiedzę na uczelniach w Rzymie, Stanach Zjednoczonych i Jerozolimie oraz podejmował pracę dydaktyczną w Wyższym Seminarium Duchownym Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego w Ołtarzewie i w Wyż-

szym Seminarium Duchownym świętych Cyryla i Metodego w Orchard Lake w Stanach Zjednoczonych. Z dniem 15 września 1990 roku został mianowany delegatem przełożonego prowincjalnego w Delegaturze Dzieciątka Jezus w Stanach Zjednoczonych, obejmując równocześnie urząd przełożonego wspólnoty miejscowej w North Tonawanda.

W roku 1993, po przekształceniu pallotyńskiej prowincji w Polsce w dwie niezależne jednostki administracyjne, objął – z dniem 25 marca – urząd przełożonego prowincjalnego prowincji poznańskiej, która przyjęła imię Prowincja Zwiastowania Pańskiego. Urząd przełożonego prowincjalnego

sprawował przez dwie kadencje, do roku 1999.

W roku 1999 został skierowany w charakterze wykładowcy Pisma św. do pallotyńskiego Wyższego Seminarium Duchownego w Ołtarzewie, a od 1 lipca 2002 roku objął ponownie urząd delegata przełożonego prowincjalnego w Delegaturze Dzieciątka Jezus w Stanach Zjednoczonych i przełożonego wspólnoty miejscowej w North Tonawanda.

W 2005 roku powrócił do Polski, gdzie przez trzy kolejne kadencje (w latach 2005-2014) piastował urząd I radcy prowincjalnego (wiceprowincjała) Prowincji Zwiastowania Pańskiego, a ponadto – w latach 2005-2011 – urząd przełożonego pallotyńskiej wspólnoty miejscowej w Poznaniu.

Po wyborze na radcę prowincjalnego Prowincji Zwiastowania Pańskiego, na mocy dekretu przełożonego prowincjalnego z dniem 25 marca 2014 roku został skierowany do pallotyńskiej wspólnoty w Częstochowie, gdzie objął funkcję sekretarza ds. misji.

Zmarł nagle dnia 23 października 2014 roku w Portugalii, gdzie udał się, aby wraz ze współbraćmi z prokury brazylijskiej Regii Matki Bożej Miłosierdzia przeżyć tydzień misyjny. Za: www.pallotyni.pl

ŚP. O. KAJETAN WALDEMAR DZIENISZ (1962-2014) OFM

Z przykrością informujemy, że 25 października 2014 r. w klasztorze w Chianciano Terme (Włochy), odszedł do Pana o. Kajetan Waldemar Dzienisz OFM. Przeżył 52 lata, 33 w zakonie i 27 w kapłaństwie. Pochodził z Wejherowa.

O. Kajetan Waldemar Dzienisz, syn Brunona i Małgorzaty zd. Pawelczyk, urodził się 28.11.1962 roku w Wejherowie, woj. pomorskie, w parafii pw. Trójcy Świętej, archidiec. gdańska. Miał troje rodzeństwa: Lucyna, Bogdan i Barbara (zartwychwstanka). W swej rodzinnej parafii przyjął sakramenty wtażemniczenia: 9.12.1962 chrzest, w 1972 roku Pierwszą Komunię św., a w 1975 roku bierzmowanie.

Do Prowincji pw. Wniebowzięcia NMP Zakonu Braci Mniejszych – Franciszkanów wstąpił w Osiecznej dnia 29.08.1981 roku i rozpoczął nowicjat: przyjął strój zakonny z rąk o. prowincjała Damiana H. Szojdy, przybierając imię Kajetan.

Po roku złożył pierwsze przyrzeczenia zachowania rad ewangelicznych na ręce o. prowincjała Damiana H. Szojdy. Studia filozoficzno - teologiczne odbył w Katowicach - Panewnikach w latach 1982 -1988. Wieczystą profesję złożył dnia 7.02.1987 roku na ręce ówczesnego prowincjała, o. Joachima A. Mazurka. Święcenia kapłańskie przyjął w Katowicach - Panewnikach dnia

21.05.1988 roku przez posługę ks. bpa Gerarda Bernackiego.

W czasie studiów seminaryjnych, w okresie od 1 do 31.08.1984 roku – jako wolontariusz - odbył praktykę z zakresu pomocy pielęgniarstwa na oddziale Neurochirurgii Centralnego Szpitala Klinicznego w Katowicach - Ligocie.

Po studiach seminaryjnych w 1988 roku wyjechał do Niemiec celem nauki języka niemieckiego. Przez pewien czas pracował duszpastersko w St. Pölten (Austria), w klasztorze należącym do prowincji Wiedeńskiej. Następnie podjął obowiązki prze-

wodnika w Asyżu i zamieszkał w Porcjunkuli, u Matki Bożej Anielskiej.

Przebywając w Asyżu otrzymał zgodę na podjęcie studiów. Na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie zaliczył wykłady potrzebne do licencjatu i doktoratu. W czerwcu 1995 roku Definitorium odwołało go do Polski i skierowało do klasztoru w Poznaniu w charakterze rekolekcyjisty i stacjonariusza. Przez rok był także katechetą w Szkole Mistrzostwa Sportowego.

W marcu 1991 roku wstąpił do nowopowstałej prowincji pw. św. Franciszka z Asyżu w Polsce.

Dnia 6 lipca 2000 r., został przeniesiony do Chianciano Terme (Włochy), jako wikary klasztoru przejętego od Prowincji Toskańskiej. Dnia 13.05.2006 roku został mianowany przez bpa Rodolfo Cetoloni OFM wikariuszem biskupim do spraw życia konsekrowanego.

Decyzją Kongresu kapitulnego z dnia 18.05.2009 roku został gwardianem i kustoszem sanktuarium św. Antoniego w Chianciano Terme. Jednocześnie podjął obowiązki asystenta duchowego miejscowej wspólnoty Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.

Aż do śmierci przebywał we wspólnocie zakonnej w Chianciano Terme (Włochy).

Zmarł nagle w klasztorze na rozległy zawał serca, dnia 25.10.2014 roku, w 52 roku życia, w 33 roku życia zakonnego i w 27 roku kapłaństwa.

Msza pogrzebowa o. Kajetana Dzienisza została odprawiona w piątek 31 października o godz. 11.00 w kościele klasztornej parafii św. Anny w Wejherowie. Mszę sprawowało ponad 50 - ciu kapłanów pod przewodnictwem prowincjała o. dr Filemona Janka OFM. Po Mszy ciało śp. O. Kajetana zostało pochowane na tutejszym cmentarzu.

Dobry Jezu a nasz Panie daj mu wieczne spoczywanie. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.

Opr. O. Benigny Zbig. Piechota OFM

ŚP. O. STANISŁAW MARCZAK (1927-2014) CSsR

W Tuchowie 29 października zmarł śp. o. Stanisław Marczak, redemptorysta, niestrudzony misjonarz i duszpasterz.

O. Stanisław Marczak urodził się 18 marca 1927 r. w m. Marianów k. Konina, jako siódme z dziesięciorga dzieci Antoniego i Marianny. Uczęszczał do szkoły powszechnej w Gębicach. W czasie wojny rodzina została wysiedlona. We wrześniu 1945 r. rozpoczął naukę w juwenacie redemptorystów w Toruniu, a po dwóch latach wstąpił do Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela. Odbił nowicjat w Łomnicy-Zdroju i złożył śluby zakonne (2.08.1948).

Kontynuował naukę w liceum w Toruniu (1948-1950), a następnie odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów w Tuchowie (1950-1956).

Święcenia prezbiteratu otrzymał z rąk ks. abp. Włodzimierza Jasińskiego w Tuchowie (19.06.1955). Pracował w Głogowie (duszpasterz, 1956-1958), Serbach (proboszcz, 1958-1959), Szczecinku (misjonarz, 1959),

Tuchowie (socjusz studentatu, 1961-1963), Braniewie (proboszcz, 1966-1969).

W latach 1969-1992 pracował w placówkach misyjnych w Argentynie, zajmując się duszpasterstwem parafialnym (Villa Ange-

la, San Pedro, Quilmes, Posadas) i budową kościoła w San Pedro. W 1992 r. – po kilku miesiącach spędzonych w Polsce – wyruszył do pracy misyjnej na Wschodzie, w krajach byłego ZSRR.

Działał jako duszpasterz w Makarowcach (Białoruś), w kilku miejscach w Kazachstanie (Pietropawłowsk, Kellerowka, Tonkoszurowka, oraz Sokołówka, gdzie zbudował kaplicę), a także w Truskawcu (Ukraina). W roku 2003 powrócił do Polski i przebywał w domach zakonnych w Zamościu (2003), Szczecinie (2004-2008), Braniewie (2008-2009) i Tuchowie (od 2009), pomagając jako emeryt w miejscowym duszpasterstwie. Zmarł 29.10.2014 w Tuchowie. Żył lat 87, w kapłaństwie 59 lat, w zgromadzeniu zakonnym 66 lat.

Msza św. pogrzebowa odbędzie się w piątek, 31 października, w sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej o godz. 11.00.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie...

Za: www.redemptor.pl

